

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาพื้นฐาน (Base Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสาเหตุและแรงจูงใจในการแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษา เพื่อศึกษากระบวนการนำการจัดการความรู้มาแก้ไขปัญหาพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ของวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และเพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ของวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยรูปแบบของการวิจัย ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากประชากร นำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาระดับความสำคัญ of สาเหตุและความพึงพอใจต่อการร่วมแก้ไขพฤติกรรมกรรมการแต่งกาย แล้วจึงสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การศึกษสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหานักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบของวิทยาลัยเพาะช่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ผลการวิเคราะห์และอธิบายได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาโดยส่วนใหญ่ พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 310 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 256 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ศึกษาสาขาทัศนศิลป์ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา อยู่ระดับปานกลาง (2.01 – 2.50) จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 มีสถานภาพครอบครัวอยู่ด้วยกัน จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 มีระดับรายได้ของครอบครัว 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 มีความเห็นว่าแต่งกายไม่ถูกระเบียบ จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 และส่วนใหญ่มีเห็นว่าใส่เสื้อไม่ถูกระเบียบ จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 90.30

ส่วนที่ 2 ระดับความสำคัญของสาเหตุหรือเหตุผลที่นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกระเบียบ

เหตุผลที่นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกระเบียบ ด้านเหตุผลส่วนตัวภาพรวมระดับความสำคัญโดยรวม พบว่าอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสำคัญของด้านเหตุผลส่วนตัว

แยกเป็นแต่ละด้าน พบว่าใส่แล้วรู้สึกสบายกว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือเป็น ความชอบส่วนตัว สามารถสร้างความสนใจกับเพื่อนต่างเพศได้อยู่ในระดับมาก ใส่แล้วรู้สึกว่าดูดีกว่า การแต่งกายถูกระเบียบ สามารถดึงดูดความสนใจกับบุคคลรอบข้างได้ แต่งตามเพื่อนในกลุ่ม และแต่ง ตามแฟชั่น อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เหตุผลที่นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกระเบียบ เหตุผลด้านสภาพครอบครัวภาพรวมระดับ ความสำคัญโดยรวม พบว่าอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสำคัญของด้าน เหตุผลส่วนตัว แยกเป็นแต่ละด้าน พบว่าบิดามารดาตามใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือเกิดความขัดแย้งภายในครอบครัว อยู่ในระดับค่อนข้างมาก บิดามารดาไม่มีเวลาเอาใจใส่ อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมกรรมการแต่งกายไม่ถูกระเบียบของนักศึกษา

ความพึงพอใจต่อแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมกรรมการแต่งกายไม่ถูกระเบียบของนักศึกษา ภาพรวมระดับความพึงพอใจต่อแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมกรรมการแต่งกายไม่ถูกระเบียบของนักศึกษา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมกรรมการ แต่งกายไม่ถูกระเบียบของนักศึกษา แยกเป็นแต่ละด้าน พบว่าความสมัครใจ/ความร่วมมือของ นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือผู้ปกครองตักเตือนให้แต่งกายถูกระเบียบ การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ เพื่อน/รุ่นพี่กล่าวตักเตือนให้แต่งกายถูกระเบียบ อยู่ในระดับปานกลาง และการตักเตือน อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหานักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบของ วิทยาลัยเพาะช่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมา อภิปรายผล ดังนี้

นักศึกษาให้เหตุผลด้านส่วนตัวว่า การแต่งตัวผิดระเบียบเป็นเพราะว่าเสื้อผ้าที่สวมใส่นั้นรู้สึก สบายกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ อาคม สวัสดิ์มงคล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการแต่ง กายของนักศึกษา กรณีศึกษา สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า นักศึกษา เพื่อนนักศึกษา ผู้ปกครอง อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ในคณะที่สังกัด ผู้บริหารสถาบัน สังคม สภาพแวดล้อม สื่อมวลชน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการแต่งกายนักศึกษา นักศึกษาให้ความเห็นว่าการแต่งกายของ นักศึกษาเพื่อให้เกิดความประทับใจแก่ผู้ที่พบเห็น และขึ้นอยู่กับความพอใจของนักศึกษา สำหรับ พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ส่วนใหญ่แต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน แต่ก็

มีนักศึกษาบางส่วนที่มีจำนวนค่อนข้างมาก แต่งกายผิดระเบียบสถาบัน ส่วนพฤติกรรมด้านวินัยของนักศึกษามีปัญหาค่อนข้างน้อย แต่ก็มีนักศึกษาบางส่วนที่มีจำนวนมากพอสมควร มีพฤติกรรมที่ไม่ค่อยเหมาะสม

นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ด้านสภาพครอบครัว บิดามารดาตามใจ นั้นแสดงว่าทางด้านครอบครัวไม่ได้เคร่งครัดในการแต่งกายมาศึกษาของนักศึกษา หรืออาจไม่ทราบถึงข้อบังคับการแต่งกายของทางมหาวิทยาลัยว่าที่ถูกต้องเป็นอย่างไร ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยควรแจ้งให้ทางผู้ปกครองที่ดูแล และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ถึงกฎข้อบังคับของทางมหาวิทยาลัย การให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนในการแก้ปัญหาการแต่งกายของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ สุภี เวียงชัยภูมิ (2551 : 81 – 82) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินเสริมสร้างวินัยนักเรียน ด้านการแต่งกายวิทยาลัยการอาชีพแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ในวงรอบที่ 1 ใช้กลยุทธ์ การประชุมระดมความคิดเห็นและการนิเทศภายในและใช้กิจกรรม การอบรมหน้าเสาธง การตรวจระเบียบ และการแต่งกาย และกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ในวงรอบที่ 2 ใช้กิจกรรมสัปดาห์ส่งเสริมการแต่งกาย โดยมีการมอบเกียรติบัตรเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีวินัยในด้านการแต่งกาย ผลจากการดำเนินงานตาม กลยุทธ์ดังกล่าว ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมด้านการแต่งกายดีขึ้น จากเป้าหมายนักเรียนที่ต้องการพัฒนา จำนวน 54 ผ่านการพัฒนาจำนวน 52 คน ซึ่งถือว่าการดำเนินการดังกล่าวก่อให้เกิดการพัฒนาวินัยในตัวนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลยุทธ์ที่ใช้ในการสร้างแรงจูงใจทำให้นักเรียนมีวินัยในตนเองมากขึ้นทำให้การพัฒนาวินัยดังกล่าวประสบผลสำเร็จ จากการดำเนินงาน ตามกิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายในวงรอบที่ 1 และ วงรอบที่ 2 ที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน รวมถึงการร่วมมือกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะใช้พัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

ความพึงพอใจต่อแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมการแต่งกายไม่ถูกระเบียบของนักศึกษา ความสมัครใจ/ความร่วมมือของนักศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีต้องการที่จัดกิจกรรมโดยส่งเสริมให้เพื่อนนักศึกษาร่วมมือกัน และให้ความสำคัญกับการแต่งกายที่ถูกระเบียบ โดยอาจจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแต่งกายถูกระเบียบของนักศึกษา สอดคล้องกับกนกพร วงศ์น่าน (253 : 10) ได้ศึกษาการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษา รายวิชา วย.4205 การบริหารงานวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ จากผลการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการแต่งกายผิดระเบียบในชั้นเรียน พบว่า โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาชายสวมเสื้อนักศึกษา/กางเกงยีนส์/รองเท้าแตะ/รองเท้าผ้าใบมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.15) ส่วนนักศึกษาหญิงจะสวมเสื้อนักศึกษา/กระโปรงนักศึกษา/รองเท้าแตะ/รองเท้าผ้าใบ/รองเท้า คัทชู (ค่าเฉลี่ย 3.62) หรือสวมเสื้อกีฬาตราโลโก้มหาวิทยาลัย/กางเกงยีนส์/กระโปรงอื่นๆ/รองเท้าแตะ/รองเท้าผ้าใบ/รองเท้าคัทชู (ค่าเฉลี่ย 3.54) นอกจากนี้ ยังมีนักศึกษาบางกลุ่มที่แต่งกายในแบบชุดลาลอง หรือนิยมสวมเสื้อกีฬาหรือเสื้อที่มีตราโลโก้ของ

มหาวิทยาลัยเป็นประจามาเรียน ซึ่งถือว่าเป็นการ แต่งกายเข้าชั้นเรียนที่ไม่สุภาพ และผิดต่อ ภาวะเบี่ยงของมหาวิทยาลัย ซึ่งควรได้รับการแก้ไข หากทางมหาวิทยาลัยเห็นควรว่าพฤติกรรม/ ระเบียบวินัยในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องรีบแก้ไข อย่างก็ไรตาม แนวทางในการแก้ไข พฤติกรรมการแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษา จากผลการสำรวจพบว่า มีวิธีการหลากหลายที่ สามารถจะช่วยกระตุ้น ส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการแต่งกายถูกระเบียบเข้าชั้นเรียน อาทิ เกิดจากความสมัครใจ/ความร่วมมือของนักศึกษาเอง ผู้ปกครองทางบ้านช่วยตักเตือนให้ นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบก่อนออกจากบ้าน อาจารย์มีส่วนร่วมในการกล่าวตักเตือนให้นักศึกษา แต่งกายถูกระเบียบ ตลอดจนมหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ การสร้างแรงจูงใจโดยวิธีการให้คะแนนจากรายวิชาเรียน รวมทั้งอาจจะมีการตกลงร่วมกันในลักษณะ ของการตักเตือนจากรายวิชาเรียน เป็นต้น ข้อสังเกตที่พบคือ เพื่อน/รุ่นพี่กล่าวตักเตือนให้แต่งกาย ถูกระเบียบยังพบว่าอยู่ในระดับน้อย กล่าวได้ว่า รุ่นพี่ในสถาบันควรจะมีส่วนช่วยในการกล่าวตักเตือน รุ่นน้อง หรือปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อรุ่นน้องด้วย ทั้งนี้ แนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆเหล่านี้ แม้จะต้องความร่วมมือจากหลายฝ่าย และอาศัยระยะเวลายาวนานก็ตาม แต่เชื่อว่าหากมีการกระทำ หรือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องก็น่าเชื่อว่านักศึกษาโดยส่วนใหญ่จะให้ความร่วมมือและเห็นความสำคัญ ของการแต่งกายถูกระเบียบเข้าในชั้นเรียน อันเป็นการสร้างเสริมภาพลักษณ์ ปลูกฝังลักษณะนิสัยและ ระเบียบวินัยที่ดีต่อตนเองในด้านการแต่งกายถูกต้องตามถูกระเบียบของสถาบันการศึกษา

3. ข้อเสนอแนะ

1. การดำเนินการสร้างวินัยในการแต่งกายให้ถูกระเบียบ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทุกฝ่าย ควรให้ความสำคัญและวางแผนร่วมกัน และมีการดำเนินการอย่างจริงจัง
2. ควรจัดให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมเพื่อแสดงถึงความสำคัญของการแต่งกายถูกระเบียบ และให้นักศึกษารุ่นพี่ได้มีส่วนช่วยคิดริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกของการแต่งกายให้ ถูกระเบียบแก่สถาบัน
3. อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาควรดูแลเอาใจใส่ อบรม ตักเตือน ใกล้ชิดมากขึ้น

4. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมกรรมการแต่งกายและระเบียบวินัยในการแต่งกายของนักศึกษาจาก สถาบันที่ส่วนใหญ่มีการแต่งกายถูกระเบียบ
2. ควรมีการศึกษาถึงทัศนคติของการแต่งกายที่ถูกระเบียบโดยการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกและสามารถนำมาวิเคราะห์ร่วมกับงานวิจัยเชิงปริมาณ

3. ควรมีการศึกษาถึงรูปแบบหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและกระตุ้นการแต่งกายให้ถูกระเบียบ
ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงความต้องการของนักศึกษาที่แท้จริงว่ากิจกรรมใดที่สามารถปรับเปลี่ยน
พฤติกรรมของนักศึกษาให้แต่งกายถูกระเบียบ